

XXXIII

Мари чу по радиото за гибелта на Атомния пират. Нейната радост нямаше край. Двете с Елене не можеха да стоят вече в Швейцария, затова отлетяха със самолет за Париж.

Но Сани и Светослав не се завръщаха. Никакви сведения нямаше за тях. Мари започна да си мисли какво ли не, Елене я успокояваше, макар че и тя не беше спокойна.

Един ден в дома на Бланк дойде Пенри Пуалди. Той каза, че Светослав и Сани се намират в Евектос Свобоеен Ублесос. Повече нищо. Защо? Как? Пенри Пуалди бързаше и не удостои с отговор двете девойки.

Тогава Мари и Елене решиха да заминат за страната, където се намираха любимите им хора, по неизвестни причини. Бланк и Гюнтер не научиха за безумието на дъщерите си. Но за любовта това е обикновено нещо.

Ала на пътя им изникнаха много пречки - не им достигнаха пари, параход за Евектос Свобоеен Ублесос имаше едва след три месеца, а самолети имаше само от Австралия.

Тогава Мари реши с известен риск да реши задачата. Тя познаваше съпругата на Мирче Краевич, който беше пилот между другото. Любица Краевич щеше да им помогне.

Двете девойки отидоха в дома на геолога (Краевич беше геолог) и по обиколен начин, лека-полека, постигнаха целта си. Добродушната госпожа Краевич не можеше да им откаже. Тя все още минаваше за млада и затова разбра молбата на Мари и Елене.

На следващия ден още, тя извика с телеграма мъжа си от базата, където се подготвяше експедицията на Бланк. Поради спешността на телеграмата, Мирче помисли, че е нещо лошо и Бланк му разреши да вземе един шестместен

самолет, който беше най-малкият от самолетите на експедицията.

Когато пристигна в Париж, Краевич едва не получи удар, като разбра, че жена му го е извикала просто да се разходят до Евектос Свобоен Ублесос. Но след дълги увещания, Мирче се съгласи, и без да се обади на Симон Бланк, замина с дъщеря му и Елене Гюнтер за страната на Пенри Пуалди.

Мари и Елене бяха радостни, че им дойде на помощ такъв добър летец кат Мирче Краевич. Той, всъщност, беше професионален авиатор, а после беше завършил геология, защото тя го занимаваше още от гимназията.

Наложи се да кацнат на едно индийско летище, за да заредят резервоара, и това беше единственото им спиране до Евектос Свобоен Ублесос.

Разрешиха им да кацнат на летището край столицата Свобо. Посрещна ги Пенри Пуалди, когото те дори не очакваха да видят. Писателят се погрижи за тримата чужденци. Настани ги в един удобен хотел, каквито бяха всичките хотели в страната...